

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

№ 16/3-616/2276(197723)

"28" 10 2019 р.

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства» (реєстр. № 2276 від 17.10.2019 р.)

Головною метою проекту, згідно з пояснювальною запискою до нього, «є усунення недоліків Кодексу України з процедур банкрутства (далі – КУПБ) та недопущення відкриття проваджень у справах про банкрутство органів державної влади, органів місцевого самоврядування, бюджетних установ та організацій задля недопущення порушення норм Конституції України». На думку суб'єктів права законодавчої ініціативи, прийняття вказаного законопроекту також «дозволить господарським судам здійснювати провадження у справах про банкрутство у встановлені Кодексом процесуальні строки, що стимулює інвестиційну та кредитну сфери економіки України. Законопроект також має прискорити приведення Положення про автоматизовану систему документообігу суду у відповідність до цього Кодексу, а також впровадження в роботу судів Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, передбаченої процесуальними кодексами».

Головне управління, проаналізувавши законопроект, вважає за доцільне висловити щодо його змісту наступні зауваження і пропозиції.

1. У частині 4 статті 2 КУПБ встановлено, що положення цього Кодексу не застосовуються до юридичних осіб - казенних підприємств. У запропонованих у проекті змінах до цієї частини пропонується визначити, що «положення цього Кодексу не застосовуються до бюджетних установ, казенних підприємств». При цьому, згідно із змінами до статті 1 КУПБ, термін «бюджетна установа» вживається у значенні, наведеному у Бюджетному кодексі України, в пункті 12 частини 1 статті 2 якого вказано, що «бюджетні установи - органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також організації, створені ними у встановленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідно державного бюджету чи місцевого бюджету».

Насамперед, варто звернути увагу на те, що як чинну, так і запропоновану редакцію частини 4 статті 2 КУПБ не можна визнати вдалою, оскільки із її змісту випливає не лише те, що щодо вказаних юридичних осіб не може бути порушена справа про банкрутство, але й те, що такі юридичні особи як кредитори не можуть подавати заяви про порушення справи про банкрутство проти своїх боржників, а також не мають жодних прав у вказаних справах.

У зв'язку з цим більш юридично коректним буде не внесення запропонованих у проекті змін до частини 4 статті 2 КУПБ, а уточнення у цій

частині, які саме положення цього Кодексу не застосовуються до бюджетних установ та казенних підприємств. Крім цього, на нашу думку, варто уточнити чи до всіх інших (крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування) бюджетних установ без винятку не можуть бути застосовані процедури банкрутства.

2. У пункті 2¹, яким доповнюється Розділ «Прикінцеві та перехідні положення» КУПБ, пропонується визначити, що «до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи або до приведення Положення про автоматизовану систему документообігу суду у відповідність до цього Кодексу офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство у випадках, передбачених цим Кодексом, проводиться на офіційному веб-порталі судової влади України згідно Положення про порядок офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство, затвердженого постановою Пленуму Вищого господарського суду України від 17.12.2013 р. № 16». Вважаємо, що посилання у законі на постанову Пленуму Вищого господарського суду України не відповідає правилам законодавчої техніки. До того ж нормативний характер цієї постанови є доволі сумнівним.

При цьому слід врахувати, що відповідно до статті 1 КУПБ офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство здійснюється на офіційному веб-порталі судової влади України. Також, через офіційний веб-портал судової влади України здійснюється оприлюднення, зокрема, повідомлення про введення процедури санації (частина 4 статті 50 цього Кодексу), про визнання боржника банкрутом і введення процедури погашення боргів боржника (частина 1 статті 130 цього Кодексу) тощо. Таким чином, виходячи зі змісту цих статей, таке оприлюднення може здійснюватися і до початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи.

Крім цього, проект може бути доповнений дорученням Кабінету Міністрів України забезпечити прийняття Тимчасового положення про порядок офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду у першому читанні законопроект доцільно повернути на доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень і пропозицій.

Перший заступник керівника
Головного управління

С.О. Гудзинський

Вик.: І.М. Бондур, О.В. Куціпак